

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

SUOSITUKSET

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEA

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEAN SUOSITUS,

annettu 24 päivänä syyskuuta 2020,

oikeushenkilöiden tunnistamisesta

(EJRK/2020/12)

(2020/C 403/01)

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEAN HALLINTONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan a, b, d ja f alakohdan sekä 16–18 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean työjärjestyksen hyväksymisestä 20 päivänä tammikuuta 2011 annetun Euroopan järjestelmäriskikomitean päätöksen EJRK/2011/1 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 3 kohdan e alakohdan sekä 18–20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Globaali talous perustuu toisiinsa kietoutuneiden rahoitustaloustoimien monisyiseen ja erittäin monimutkaiseen verkostoon, jossa rahoitustaloustoimien taustalla on suuri määrä rajat ylittäviä ja vaikutuksiltaan koko maailmaan ulottuvia sopimuksia. Tämä verkosto käsittää rahoituslaitosten lisäksi yhteisöjä, jotka ovat suhteessa toisiinsa ja rahoitusmarkkinoihin. Tämän verkoston yksittäisen kriittisen liittymäkohdan murtuminen saattaa aiheuttaa kokonaisuuden suurten osien hajoamisen ja sen kautta merkittäviä globaaleja vaikutuksia. Yksittäisten yhteisöjen ja niiden välisten yhteyksien selkeä tunnistaminen on keskeinen edellytys sille, että maailmanlaajuisista talouden ja rahoituksen rakenteista saadaan luotettava kuva, joka on välttämätön häiriöiden leviämisen hillitsemiseksi.
- (2) Häiriöiden leviämistä tapahtuu, koska rahoitusalan yhteisöt ja muut kuin rahoitusalan yhteisöt ovat sidoksissa toisiinsa rahoitustaloustoimien sekä rahoitusvarojen ja -vastuiden kautta. Häiriöiden leviämiskanavat syntyvät rahoitussektorin ja ei-rahoitussektorin välisistä sidoksista johtuvista suorista riskeistä sekä samaan ryhmittymään kuulumisen kautta syntyvistä epäsuorista riskeistä. Häiriöiden leviäminen rahoitusalan yhteisöjen ja muiden kuin rahoitusalan yhteisöjen välillä voi tapahtua kumpaankin suuntaan, ja ilmiö korostuu kriisien aikana. Siten finanssikriisi voi levitä rahoitussektorilta ei-rahoitussektorille, kuten investointipankki Lehman Brothersin kaatuminen vuonna 2008 osoitti; talouden kriisi voi levitä ei-rahoitussektorilta rahoitussektorille esimerkiksi tilanteessa, jossa muut kuin rahoitusalan yhteisöt ovat ylivelkaantuneita tai jossa vallitsee vakava kysynnän ja tarjonnan kriisi. Koronaviruspandemiasta (covid-19) johtuvan kriisin aiheuttamat vaikutukset talouteen ja rahoitukseen ovat esimerkki ei-rahoitusalan ja rahoitusalan välisistä yhteenkytkennöistä. Rahoitusvakauden kannalta muiden kuin rahoitusalan yhteisöjen oikea tunnistaminen on näin ollen yhtä tärkeää kuin rahoitusalan yhteisöjen oikea tunnistaminen.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 58, 24.2.2011, s. 4.

- (3) Suurilla rahoitusalan ryhmittymillä, kuten kansainvälisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien laitosten (G-SII) muodostamilla ryhmittymillä, on erittäin monimutkaisia oikeudellisia rakenteita, joihin keskittyy lukuisia ja myös määrältään suuria velvoitteita. G-SII-laitoksilla on usein merkittävä määrä tytäryhtiöitä ja/tai kansainvälisiä sivuliikkeitä, ja ne ovat yhteydessä useisiin suuriin vastapuoliin. Yhden tai useamman G-SII-laitoksen kaatumisella olisi kielteinen vaikutus useiden maiden rahoitusjärjestelmään ja yleisemmin maailmanlaajuiseen talouteen. Uusia toimintatapoja on otettu käyttöön G-SII-laitosten kaatumisen todennäköisyyden pienentämiseksi ja niiden kaatumisen vaikutusten lieventämiseksi. Viimeksi mainittu tavoite olisi mahdollista saavuttaa elvytys- ja kriisinratkaisutoimien kohentamisella maailmanlaajuisesti. Mitä monimutkaisempi ryhmittymärakenne on, sitä enemmän kustannuksia ja aikaa mahdolliset elvytys- ja kriisinratkaisutoimet edellyttävät. Tällaisten ryhmittymien, samoin kuin niihin kuuluvien oikeushenkilöiden ja niiden yleisen rakenteen tunnistaminen on tämän vuoksi ratkaisevan tärkeää rahoitusvakauden varmistamiseksi.
- (4) Vuonna 2012 G20-maat hyväksyivät finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositukset puitteista maailmanlaajuiseen oikeushenkilötunnukseen (LEI) perustuvan järjestelmän kehittämiseksi rahoitustaloustoimien osapuolille, ja kannustivat oikeushenkilötunnuksen hyväksymiseen maailmanlaajuisesti viranomaisten ja markkinaosapuolten tueksi rahoitusriskien tunnistamista ja hallintaa varten. ⁽³⁾ Oikeushenkilötunnuksen on sen perustamisen jälkeen ottanut käyttöön yli miljoona yhteisöä yli 200 maassa. Yksilöllisen, eksklusiivisen ja maailmanlaajuisen oikeushenkilötunnuksen käyttö on parantanut viranomaisten kykyä arvioida systeemisii ja kehittyviä riskejä sekä ottaa käyttöön korjaavia toimenpiteitä. Erityisesti sopimuksen osapuolten selkeä tunnistaminen maailmanlaajuisessa verkostossa, jossa rahoitussopimukset käsitellään sähköisesti ja erittäin nopeasti, mahdollistaa sen, että viranomaiset voivat hyödyntää olemassa olevia teknologioita sidonnaisuuksien analysointiin, mahdollisten häiriöiden leviämiskanavien tunnistamiseen ja markkinoiden väärinkäytön jäljittämiseen rahoitusjärjestelmän vakauden turvaamiseksi. Oikeushenkilötunnuksesta on myös tullut olennaisen tärkeä väline, jonka avulla voidaan yhdistää olemassa olevia, yhteisöjä koskevia yksityiskohtaisia tietoja sisältäviä tietoaisteita useista lähteistä.
- (5) Vuonna 2017 G20-maiden johtajat ilmaisivat tukensa suosituksille yhteisten yhteisötunnisteiden, erityisesti oikeushenkilötunnuksen, käytön lisäämiseksi. ⁽⁴⁾ Vuonna 2019 tehdyn, oikeushenkilötunnuksen täytäntöönpanoa koskevan selvityksen yhteydessä finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä otti kuitenkin esiin useita LEI-järjestelmään edelleen liittyviä haasteita. ⁽⁵⁾ Ne koskivat muun muassa oikeushenkilötunnuksen matalaa käyttöönottoastetta arvopaperimarkkinoiden ja OTC-johdannaismarkkinoiden ulkopuolella toimivissa yhteisöissä, sitä seikkaa, ettei annettujen tunnusten määrä kasva tasaisesti, vaikka yksittäisiä määrällisiä pyrähdyksiä esiintyykin unionin asetusten – kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽⁶⁾ (jota yleisesti kutsutaan nimellä EMIR) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 ⁽⁷⁾ (jota yleisesti kutsutaan nimellä MiFIR) – hyväksymisen jälkeen, oikeushenkilötunnuksen vapaaehtoisen käyttöönoton riittämätöntä tasoa sekä oikeushenkilötunnuksen rajoitettua käyttöönottoa muiden kuin rahoitusalan yhteisöjen piirissä. Lisäksi oikeushenkilötunnuksen kattavuus ei yleensä ulotu kaikkiin kansainvälisiin tytäryhtiöihin ja sivuliikkeisiin tai kaikkiin vastapuoliin, vaikka useimpien G-SII-ryhmittymien emoyhteisöillä on käytössä oikeushenkilötunnus.
- (6) Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) vastaa rahoitusjärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta unionissa. EJRK:n olisi sille uskottuja tehtäviä toteuttaessaan osaltaan huolehdittava rahoitusvakauden varmistamisesta sekä lievennettävä markkinoihin ja reaalityalouteen kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia. Näiden tavoitteiden toteuttamiseksi on olennaisen tärkeää, että saatavilla on maailmanlaajuinen yksilöllinen tunniste, jonka avulla rahoitustaloustoimiin osallistuvat yhteisöt voidaan yksiselitteisesti tunnistaa, ja että tämä tunniste otetaan laajasti käyttöön. Oikeushenkilötunnisteen matala käyttöönottoaste on seikka, joka voi häiritä rahoitusvakausanalyysin luotettavuutta ja vaikeuttaa riskien arviointia ja vertailua kansallisten markkinoiden kesken. Oikeushenkilötunnisteen käyttöönotossa ilmenneiden aukkojen suhteen olisi sen vuoksi ryhdyttävä toimiin.
- (7) Tämän suosituksen tarkoituksena on EKPJ:lle annettujen tehtävien puitteissa myötävaikuttaa unionin rahoitusvakauteen kohdistuvien systeemisten riskien estämiseen ja lieventämiseen siten, että aloitetaan oikeushenkilötunnuksen systemaattinen käyttö rahoitustaloustoimiin osallistuvissa yhteisöissä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi suosituksessa kehoitetaan oikeudellisten puitteiden säätämiseen unionissa siten, että rahoitustaloustoimiin osallistuvat oikeushenkilöt on mahdollista yksiselitteisesti tunnistaa oikeushenkilötunnuksen avulla ja

⁽³⁾ Ks. "G20 Leaders' Declaration", luettavissa G20-ryhmän verkkosivustolla <https://g20.org/en/g20/Documents/2012-Mexico-Leaders-Declaration0619-loscabos.pdf>

⁽⁴⁾ Ks. G20-maiden johtajien julistus "G20 Hamburg Action Plan" liite, luettavissa G20-ryhmän verkkosivuilla https://www.g20germany.de/Content/DE/_Anlagen/G7_G20/2017-g20-hamburg-action-plan-en__blob=publicationFile&v=4.pdf

⁽⁵⁾ Ks. "Thematic Review on Implementation of the Legal Entity Identifier", luettavissa FSB:n verkkosivustolla <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P280519-2.pdf>

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvasta puolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

hyödynnetään oikeushenkilötunnusta systemaattisemmin valvontatietojen raportoinnin ja julkistettavien tietojen osalta. Ottaen huomioon ajan, joka tarvitaan oikeudellisten puiteiden hyväksymiseen unionissa, EJRK suositaa, että asiaan liittyvät viranomaiset ryhtyvät systemaattisiin toimiin oikeushenkilötunnuksen käyttöönoton ja käytön tukemiseksi, hyödyntäen näissä toimissa niitä erilaisia sääntely- ja valvontavaltuuksia, jotka niille on annettu kansallisessa tai unionin lainsäädännössä.

- (8) Suosituksen ensimmäisenä tavoitteena on pyrkiä varmistamaan, että kaikki unioniin sijoittautuneet ja rahoitustaloustoimiin osallistuvat oikeushenkilöt hankkivat ja pitävät voimassa oikeushenkilötunnuksen. Unionissa oikeushenkilötunnuksen käyttöönoton taustalla ovat pääasiassa olleet lainsäädäntöön, kuten asetukseen (EU) N:o 648/2012, asetukseen (EU) N:o 600/2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 2015/2365⁽⁸⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 909/2014⁽⁹⁾, sisältyvät sääntelyvaatimukset. Näitä vaatimuksia sovelletaan yhteisöihin, jotka osallistuvat OTC-johdannaistransaktioihin, transaktioihin kauppapaikoilla kaupankäynnin kohteena olevilla johdannaisilla ja muilla rahoitusinstrumenteilla sekä arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, samoin kuin arvopapereiden liikkeeselaskijoihin. Oikeushenkilötunnuksen käyttöä edellytetään tai suositetaan myös eräissä lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävissä ja muissa kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävissä säädöksissä, kuten – luottolaitoksiin ja rahoituslaitoksiin sovellettavassa – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013⁽¹⁰⁾, Euroopan pankkiviranomaisen (EBA) oikeushenkilötunnuksen (LEI) käyttöä koskevissa suosituksissa⁽¹¹⁾ sekä Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen (EIOPA) oikeushenkilötunnuksen (LEI) käyttöä koskevissa suuntaviivoissa⁽¹²⁾. Markkinoiden välillä ei kuitenkaan sovelleta yhtenäistä lähestymistapaa, eikä oikeushenkilötunnuksen käyttö nykyisellään ulotu ei-rahoitussektorille, minkä johdosta oikeushenkilötunnuksen kattavuus on pirstaloitunutta ja tärkeitä sektoreita jää kokonaan ulkopuolelle. Unionin säädöskehityksellä, jossa säädettäisiin oikeushenkilötunnuksen käytöstä unionissa, saavutettaisiin johdonmukainen toteutus kaikilla talouden sektoreilla ja myös maksimoitaisiin oikeushenkilötunnuksen käytöstä koituvat edut. Ennen säädöskehityksen hyväksymistä unionin valvottavia yhteisöjä tulisi kannustaa oikeushenkilötunnuksen hankkimiseen, ja valvovien viranomaisten tulisi lain sallimissa rajoissa edellyttää valvottavilla yhteisöillä oikeushenkilötunnuksen käyttöä.
- (9) Suhteellisuusperiaatetta olisi sovellettava, jotta voidaan välttää ylimääräinen kustannuksista aiheutuva rasite. Unionin lainsäädännössä voitaisiin esimerkiksi vapauttaa pienet yhteisöt, jotka eivät ole osa suurempaa ryhmittymää, velvollisuudesta oikeushenkilötunnuksen hankkimiseen, tai edellyttää, että tällaisille yhteisöille annetaan oikeushenkilötunnus veloitusetta. Oikeushenkilötunnukseen liittyvien kustannusten tarkastelu suhteellisuusperiaatteen mukaista lähestymistapaa noudattaen on erityisen tärkeää kun otetaan huomioon, että oikeushenkilöiden tunnistamisen menetelmät poikkeavat toisistaan eri lainkäyttöalueilla. Unionissa on olemassa kansallisia ja muita tunnistamismenetelmiä, joita käytetään tiettyjä tarpeita varten. Esimerkiksi eurooppalaista yksilöivää tunnistetta (European Unique Identifier, EUID) käytetään kaupparekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmässä jäsenvaltioiden kaupparekistereiden yhteentoimivuuden varmistamiseksi. Kuitenkin oikeushenkilötunnus maailmanlaajuisena tunnisteenä, jonka osalta pyritään yleismaailmalliseen kattavuuteen ja joka sopii monenlaisiin tarkoituksiin, sopii paremmin rahoitusvakauden seurantaan, ottaen huomioon unioniin ja kolmansiin maihin sijoittautuneiden yhteisöjen merkittävät keskinäiset yhteydet. EJRK on sillä kannalla, että unionin kaupparekistereille voitaisiin kansallisten tunnistusten ja EUID-tunnusten ohella antaa oikeushenkilötunnusten myöntämiseen liittyvä tehtävä.
- (10) Oikeushenkilötunnuksen saataville tulon jälkeen kansalliset valvontaviranomaiset ja Euroopan valvontaviranomaiset (ESA) ovat vahvasti tukeneet oikeushenkilötunnusta ja sen käyttöä raportointivaatimusten yhteydessä. Kuitenkin aukkoja on edelleen olemassa. Tämän vuoksi suosituksen toisena tavoitteena on varmistaa oikeushenkilötunnuksen systemaattinen ja laaja käyttö yhteisöjen tunnistamiseen rahoitustietojen raportoinnissa. Ensinnäkin jos raportointivelvoitteen piiriin kuuluvilta yhteisöiltä edellytettäisiin yksilöintiä oikeushenkilötunnusta käyttäen, viranomaisilla olisi mahdollisuus tunnistaa yksilöllisesti yhteisöt eri raportointijärjestelmien välillä. Toiseksi oikeushenkilötunnusta olisi käytettävä systemaattisemmalla ja laajemmalla tavalla sellaisten muiden yhteisöjen yksilöintiin, joista raportoiva yhteisö on myös velvollinen antamaan tiedot. Tällaisia yhteisöjä ovat muiden muassa rahoitusinstrumenttien liikkeeselaskijat, rahoitustaloustoimien vastapuolet ja vastaavat yhteisöt.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivin 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽¹¹⁾ Recommendation on the use of the Legal Entity Identifier (LEI) (EBA/REC/2014/01), luettavissa EBAn verkkosivustolla <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-reporting/consultation-paper-draft-recommendation-on-the-use-of-legal-entity-identifier-lei>

⁽¹²⁾ Guidelines on the use of the Legal Entity Identifier (LEI) (EIOPA-BoS-14-026), luettavissa EIOPAn verkkosivustolla https://www.eiopa.europa.eu/sites/default/files/publications/eiopa_guidelines/lei_gls_en_ori.pdf

- (11) Yhteisöllä, jota koskevat rahoitustiedot on ilmoitettava, ei välttämättä ole oikeushenkilötunnusta. Tilanne on tämä esimerkiksi niiden unioniin sijoittautuneiden mutta suhteellisuusperiaatteen nojalla velvoitteesta vapautettujen yhteisöjen osalta tai sellaisten kolmansiin maihin sijoittautuneiden yhteisöjen osalta, jotka eivät ole hankkineet oikeushenkilötunnusta. Lainsäädäntöä on jo pantu täytäntöön, jotta rajoitettaisiin yhteisöjen pääsyä unionin rahoitusmarkkinoille ilman oikeushenkilötunnusta. Asetukseen (EU) N:o 600/2014 perustuvan niin kutsutun ”no LEI, no trade” -säännön merkitys on ollut olennaisen tärkeä oikeushenkilötunnuksen käyttöönoton kannalta unionissa, sillä sen mukaan oikeushenkilötunnus on unionin markkinoille pääsyn ehto.⁽¹³⁾ Tapauksissa, joissa oikeushenkilötunnuksen puuttumista ei voida perustella, EJRK kannustaa tämän suosituksen saajia ottamaan soveltuvin osin käyttöön ”no LEI, no trade” -sääntöä vastaavat käytännöt.
- (12) Sen jälkeen kun oikeushenkilötunnus tuli saataville, kansalliset tilastoviranomaiset, kansalliset valvontaviranomaiset ja Euroopan valvontaviranomaiset (ESA) ovat edistäneet oikeushenkilötunnusta ja sen käyttöä myös tietojen julkaisemisen yhteydessä. Oikeushenkilötunnusta on käytetty vapaaehtoisesti tai sen käyttöä on edellytetty tietyissä julkisissa rekistereissä, stressitestien tulosten julkaisemisen yhteydessä sekä muutoin tietojen pakollisen tai vapaaehtoisen julkaisun yhteydessä. Oikeushenkilötunnusta ei kuitenkaan vielä käytetä systemaattisella tavalla, sillä sitä ei ole säädetty kaikissa tapauksissa pakolliseksi unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla. Suosituksen kolmantena tavoitteena on yleisesti lisätä oikeushenkilötunnukseen liittyvää tietoisuutta ja sen käyttöä sekä helpottaa suuren yleisön pääsyä yritystietoihin oikeushenkilötunnuksen avulla – asiaan liittyvien viranomaisten tulisi edelleen parantaa ja systematisoida viittauksia oikeushenkilötunnukseen, kun ne julkaisevat yhteisöjä koskevia tietoja.
- (13) Tämän suosituksen valmistelussa on otettu huomioon asiaan liittyvät vireillä olevat kansainväliset ja eurooppalaiset aloitteet, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän ehdotukset, jotka sisältyvät edellä mainittuun oikeushenkilötunnuksen käyttöönottoa koskevaan selvitykseen vuodelta 2019.
- (14) Tämä suositus ei vaikuta keskuspankkien rahapoliittiseen toimivaltaan unionissa.
- (15) EJRK:n suositukset julkaistaan sen jälkeen kun niille, joille suositus on osoitettu, on ilmoitettu julkaisemisaikeista, ja sen jälkeen kun EJRK:n hallintoneuvosto on ilmoittanut Euroopan unionin neuvostolle aikeestaan julkaista ne ja antanut neuvostolle mahdollisuuden ottaa tähän kantaa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1 JAKSO

SUOSITUKSET

Suositus A – Oikeushenkilötunnuksen käyttöä koskevan unionin säädöskehityksen toteutus

1. Komissiolle suositetaan, että se tekee ehdotuksen unionin lainsäädäntöön sisällytettävästä unionin yhteisestä säädöskehityksestä, joka koskee unioniin sijoittautuneiden ja rahoitustaloustoimiin osallistuvien oikeushenkilöiden yksilöintiä oikeushenkilötunnuksen (LEI) avulla, ja että se kiinnittää asianmukaisesti huomiota suhteellisuusperiaatteeseen ja ottaa huomioon tarpeen estää tai pienentää unionin rahoitusvakautta uhkaavia systeemisiä riskejä, toteuttaen näin sisämarkkinoiden tavoitteita.
2. Komissiolle suositetaan, että se tekee ehdotuksen unionin lainsäädännöksi, jossa asetetaan – kiinnittäen asianmukaisesti huomiota suhteellisuusperiaatteeseen suosituksessa A(1) esitetyllä tavalla – oikeushenkilöitä koskeva velvoite rahoitustietojen raportointiin tavalla, joka sisältää oikeushenkilötunnukseen perustuvan yksilöintivelvoitteen
 - a) raportointivelvoitteen piiriin kuuluvien oikeushenkilöiden osalta ja
 - b) sellaisten muiden oikeushenkilöiden osalta, joista tiedot on ilmoitettava ja joilla on oikeushenkilötunnus.
3. Komissiolle suositetaan, että se tekee ehdotuksen unionin lainsäädäntöön sisällytettävästä velvoitteesta, jonka mukaan viranomaisten tulee yksilöidä oikeushenkilötunnuksen avulla oikeushenkilöt, joista ne julkistavat tietoja ja joilla on oikeushenkilötunnus, kiinnittäen asianmukaista huomiota suhteellisuusperiaatteeseen suosituksessa A(1) esitetyllä tavalla.

⁽¹³⁾ Ks. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 täydentämisestä liiketoimia koskevien tietojen toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamista koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla 28 päivänä heinäkuuta 2016 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/590 (EUVL L 87, 31.3.2017, s. 449) 13 artiklan 2 kohta, jossa säädetään, että ”sijoituspalveluyritys ei saa tarjota palvelua, joka luo velvoitteen toimittaa liiketoimea koskeva ilmoitus sellaisen asiakkaan lukuun toteutetusta liiketoimesta, joka on kelpoinen saamaan oikeushenkilötunnuksen, ennen kuin kyseiseltä asiakkaalta on saatu oikeushenkilötunnus”.

Suositus B – Oikeushenkilötunnuksen käyttö ennen mahdollisen unionin lainsäädännön voimaansaattamista

Ennen kuin komissio on ryhtynyt toimiin suosituksen A noudattamiseksi ja ennen kuin mahdollinen unionin lainsäädäntö on saatettu voimaan, suosituksena on, että lain sallimassa laajuudessa ja suhteellisuusperiaatetta noudattaen

1. asiaan liittyvät viranomaiset vaativat tai soveltuvin osin vaativat edelleen, että kaikilla niiden valvonnassa olevilla, rahoitustaloustoimiin osallistuvilla oikeushenkilöillä on oikeushenkilötunnus;
2. viranomaiset sisällyttävät tai soveltuvin osin sisällyttävät edelleen rahoitustietojen raportointivaatimuksia laatiessaan, määrätessään tai muuttaessaan näihin vaatimuksiin yksilöintivelvoitteen oikeushenkilötunnusta käyttäen seuraaville oikeushenkilöille:
 - a) oikeushenkilöt, joihin raportointivelvoitetta sovelletaan; ja
 - b) muut oikeushenkilöt, joita koskevat tiedot on ilmoitettava ja joilla on oikeushenkilötunnus;
3. viranomaiset yksilöivät ja soveltuvin osin yksilöivät edelleen oikeushenkilötunnuksen avulla oikeushenkilöt, joista ne julkaisevat tietoja ja joilla on oikeushenkilötunnus.

2 JAKSO

SOVELTAMINEN

1. Määritelmät

Tässä suosituksessa käytetään seuraavia määritelmiä:

- a) 'asiaan liittyvillä viranomaisilla' tarkoitetaan
 - i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) No 1093/2010⁽¹⁴⁾ 1 artiklan 2 kohdassa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1094/2010⁽¹⁵⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁶⁾ tarkoitetuissa unionin säädöksissä määriteltyjä kansallisia toimivaltaisia viranomaisia tai valvontaviranomaisia;
 - ii) EKP:tä neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013⁽¹⁷⁾ 9 artiklan 1 kohdan nojalla,
 - iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽¹⁸⁾ VII osaston 4 luvun tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 458 artiklan 1 kohdan mukaisia nimettyjä viranomaisia;
 - iv) makrovakaussuositusviranomaisia, joilla on suosituksessa EJRK/2011/3 vahvistetut tavoitteet, järjestelyt, tehtävät, valtuudet, keinot, tilivelvollisuus ja muut ominaisuudet⁽¹⁹⁾.
 - v) kriisinratkaisuviranomaisia, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EY⁽²⁰⁾ nojalla;
- b) 'viranomaisilla' tarkoitetaan
 - i) asiaan liittyviä viranomaisia;
 - ii) EBAa;

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽¹⁷⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽¹⁹⁾ Euroopan järjestelmärisikokomitean suositus, annettu 22 päivänä joulukuuta 2011, kansallisten viranomaisten makrovakaussuosituksesta (EUVL C 41, 14.2.2012 s. 1).

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- iii) EIOPAA;
- iv) Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaista (ESMA);
- v) yhteistä kriisinvirastoa;
- c) 'oikeushenkilötunnus' (LEI) tarkoitetaan 20 merkistä koostuvaa viitekoodia, jonka avulla voidaan yksilöllisesti tunnistaa rahoitustaloustoimiin osallistuvat, toisistaan erilliset oikeushenkilöt ja liitännäiset viitetiedot; oikeushenkilötunnus perustuu Kansainvälisen standardointijärjestön ISO-standardiin 17442;
- d) 'oikeushenkilöllä' tarkoitetaan yhteisöä, joka on kelpoinen saamaan oikeushenkilötunnuksen ISO17442-standardin ja maailmanlaajuisen oikeushenkilötunnuksen järjestelmän valvontaelimen julkaisemien ohjeiden, jotka koskevat kelpoisuutta saada oikeushenkilötunnus, mukaan;
- e) 'rahoitustaloustoimella' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013 ⁽²¹⁾ liitteessä A olevan 1.66 kohdan c alakohdan mukaisesti rahoitusvarojen nettohankintaa tai nettoluotonantoa kunkin rahoitusinstrumenttityypin osalta.

2. Soveltamiskriteeri

Tämän suosituksen täytäntöönpanossa asianmukaista huomiota olisi kiinnitettävä suhteellisuusperiaatteeseen, ottaen samalla huomioon kunkin suosituksen tavoitteen ja sisällön.

3. Seurannan aikarajat

Suosituksen saajia pyydetään asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittamaan suosituksen perusteella toteutetuista toiminnoista tai esittämään riittävät perustelut, mikäli toimia ei ole toteutettu, seuraavia aikarajoja noudattaen:

1. Suositus A

Komissiota pyydetään toimittamaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja EJRK:lle 30 päivään kesäkuuta 2023 mennessä kertomus suosituksen A täytäntöönpanosta.

2. Suositus B

Suosituksen B saajia pyydetään toimittamaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EJRK:lle 31 päivään joulukuuta 2021 mennessä kertomus suosituksen B täytäntöönpanosta.

4. Seuranta ja arviointi

1. EJRK:n sihteeristö

- a) avustaa suosituksen saajia huolehtimalla raportoinnin yhteensovittamisesta ja asianmukaisten raportointimallien tarjoamisesta sekä antamalla tarvittaessa yksityiskohtaisia tietoja menettelystä ja aikataulusta seurantaan varten, pyrkien näin rajoittamaan suosituksen saajille raportointivelvoitteesta aiheutuvaa rasitetta;
- b) tarkastaa suosituksen saajien harjoittaman seurannan, tarjoaa apua niiden pyynnöstä ja toimittaa seurantaraportit EJRK:n hallintoneuvostolle ohjauskomitean välityksellä.

2. EJRK:n hallintoneuvosto arvioi suosituksen saajien raportointia toimia ja perusteluita sekä tarvittaessa päättää, onko jokin niistä jättänyt noudattamatta tätä suositusta perustelematta asianmukaisesti, miksi se ei ole ryhtynyt toimiin.

Tehty Frankfurt am Mainissa 24 päivänä syyskuuta 2020.

*EJRK:n sihteeristön päällikkö,
EJRK:n hallintoneuvoston puolesta
Francesco MAZZAFERRO*

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 549/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1).